

Mehmet Tekin Portreler

2018

Sanatçının izniyle | Courtesy the artist

Küratör: NECMİ SÖNMEZ

Editör: MİNE HAYDAROĞLU

Denize Bırakılan Mesajlar

Mehmet Tekin'in Portreler Projesi Üzerine

Çalışmalarını Bodrum Gümüşlük'te sürdüren Mehmet Tekin resimlerinde, heykellerinde ve üç boyutlu diğer denemelerinde uzun zamandan beri bireyin ruh dünyası, duyguları ve iç coğrafyası üzerine yoğunlaşıyor. Günümüzde dijital gelişmelerin sağladığı olanaklar hiç kuşkusuz sanatsal üretim biçimlerini de derinden etkiledi. Birçok sanatçı dijital anlatım tekniklerini kullanarak farklı deneylere giriyor. Mehmet'i diğer genç kuşak sanatçılardan ayıran en önemli özelliklerden biri de, onun boyanın, tuvalin, fırçanın izinden ayrılmadan, klasik diyebileceğimiz tekniklerle, tuval, kâğıt yüzeyinde kendisine bir ifade biçimi araması. Bu arayışın uzantısı olan *Portreler* projesi tahta üzerine farklı tekniklerle çalışılmış portrelerden oluşuyor.

Mehmet'in tahtayı bazen kazıyarak, bazen çizerek, bazen de boya yaparak oluşturduğu portrelerinde karşımıza çıkan ifade zenginliğinin iki ana kaynağı var. Bunlardan ilki çizgilerdeki ifadecilik; ikincisiyse renk kullanımında kendini belli eden, psikolojik atmosfer yaratan birliktelikler. Çizim konusunda Mehmet'in gösterdiği yetkinlik, onun yıllar boyunca büyük bir tutkuyla desen çalıştığını ortaya çıkarmaktadır. Eline geçirdiği malzeme ne olursa olsun sanatçının çizgiye dayalı ifadeciliği dikkat çekiyor. Bu ifade biçimi için gerçeküstücü, kavramsal tanımlamalarını yapabilir miyiz? Günümüzde sanat tarihindeki gelişme süreçlerine gönderme yapan sıfatların bir ayrıcalığı kalmadı. Mehmet'in çizgisindeki ifadeciliğin kökeninde çizgi roman, karikatür, grafiti gibi kaynaklardan beslenen, bugünün, yaşadığımız dönemin dinamiklerine gönderme yapan ayrı, aykırı bir karakter var. *Portreler* projesini zenginleştiren bu öge sanatçının büyük bir tutkuyla çiziyor olmasıyla birleşince ortaya oldukça güçlü, kendinden emin bir çizgisellik çıkıyor.

Portreler projesinde anlatım biçimini destekleyen ikinci özellik olan renk kullanımının ortaya çıkardığı en önemli erdem, Mehmet'in çizgilerini renklendirmek yerine, "renklerle düşünmeyi" tercih etmesidir. Renklerle düşünmek ne anlama geliyor? Modern Resim Tarihi'nde renk, renklerin bir düşünce biçimi olarak yorumlanması Klee, Kandinsky, Ad Reinhardt gibi sanatçılar tarafından teorik metinler eşliğinde ele alınmıştı. Duygusal bir karakteri olan renklerin düşünme aracı olarak görülmesi resim sanatını zenginleştiren bir olgudur. Günümüzde sanatçı renklerini boya tüplerinden çıktığı gibi kullanabilir mi? Dijital tecrübelerin yarattığı algı farklılığını nasıl yorumlayabiliriz? Mehmet'in *Portreler* projesinde karşımıza çıkan alışılmadık renk birliktelikleri, bu ve buna benzer soruları gündeme getiriyor çünkü sanatçı renk tercihlerini düşüncelerinin çerçevesinde geliştirdiği ayrıcalıklı bir renk repertuarına sahip.

Mehmet'in *Portreler* projesinde yukarıdaki iki özelliğin birleşmesinden doğan, tanımlaması kolay olmayan bir atmosfer de karşımıza çıkıyor. Her çalışmada çizgilerin ve renklerin birlikteliği oldukça farklı arka ve ön plan ilişkilerini gündeme getiriyor. Bunu çizgilerin mi yoksa renklerin mi gündeme getirdiği anlaşılabilir çünkü planlar arasında bir çırpıda takip edilemeyecek sıçrayışlar, farklı hareketlilikler var. Bu özelliklerin oluşturduğu atmosfer Mehmet'in figürlerini ikonalaştırmadığı için ayrıca önemli. *Portreler* ön ve arka plan arasında eriyen, adeta kaybolan özelliklere sahipler. Bunu bir tür anonimleştirme eğilimi olarak yorumlamamız da mümkün.

Günlük yaşantımız etrafımızı çevreleyen yakınlarımızdan, dostlarımızdan oluşur. Mehmet'in portrelerinde elbette onun etrafındaki insanların izleri olabilir. Birçoğunun otoportre olarak da yorumlanabileceğini unutmamamız gerekiyor. Ama sanatçı çoğu kez yaptığının tanımlanabilir olmasından o kadar tedirgin ki, sanki kimse arkasından gelmesin diye, gittiği yolların üzerini kapatarak, izleyicinin kendisini, kendi çevresini bu portrelere yansıtmamasını istiyor gibi. Bu da *Portreler* projesinin izleyicileri bir tür öz hesaplaşmaya davet eden karakterini ortaya çıkarıyor.

İnsan figürü her parçasıyla, gövdesiyle, kollarıyla, ayaklarıyla, yüzüyle içinde tuhaf bilmeceleri barındırır. Mehmet'in *Portreler* projesini bu bilmecelere açılan bir kapı olarak değerlendirmekte fayda var. Mehmet öteden beri sanat ortamının dışında olmayı tercih etmiş bir sanatçı. Yalnızlığıyla kendini beslediği için çalışmalarında ilk bakışta görülmeyen farklı mesajlar var. *Portreler* projesi belki de içine bir şeyler yazıldıktan sonra denize bırakılan şişelere benzetilebilir. Er geç şişeyi bulanlar, tıpasını açıp içindekilere bakanlar çıkacaktır.

Messages Left in The Ocean

On Mehmet Tekin's *Portraits Project*

Bodrum-Gümüslük based artist, Mehmet Tekin focuses on one's spiritual world, feelings and inner maps in his sculptures and other three-dimensional experiments. In present times, the opportunities provided by digital technology have no doubt influenced the forms of artistic production. Many artists experiment with digital narrative techniques. One aspect that distinguishes Mehmet from other young generation artists is his quest for expression on canvas and paper with techniques that can be defined as classical, using paint, canvas and brush. An extension of such a search, his *Portraits project* comprises portraits executed with various techniques on slim wood panels.

There are two sources to Mehmet's richness of expression that we encounter in the portraits he creates sometimes by scraping, at other times drawing or painting. The first one is expressionism in drawing; the second is juxtapositions that reveal themselves in his use of colors and create a psychological atmosphere. Mehmet's competence in drawing is a result of years of passionate work. Whatever material he has laid his hands on, his expressionist sketches draw much attention. Can we define this form as expressionist, surrealist or conceptual? Now, adjectives that refer to periods of development in art history are not privileged anymore. At the root of Mehmet's expressionist drawings is a separate, counter characteristic feeding off cartoons, graffiti and the like, and refer to the dynamics of our current period. This helps enrich the *Portraits project* and combined with the passion of the artist generates a rather strong and confident linearity.

The most important virtue which the use of color –the second characteristic that supports the narration of the *Portraits project* is Mehmet's preference "to think with colors" instead of coloring his drawings. What does "thinking with colors" mean? In Modern Art History color, artists such as Klee, Kandinsky, Ad Reinhardt alongside theoretical texts exercised interpretations of colors as a form of thought. Colors have a sentimental characteristic and to see them as a vehicle for thoughts strengthens the art of painting. Can an artist today use colors just as they come out the paint tubes? How can we interpret the difference of perception created by digital experiences? The unusual color juxtapositions in Mehmet's *Portraits project* bring such questions to mind; because he has chosen his colors within the framework of his thoughts, he has managed to develop a distinguished color palate.

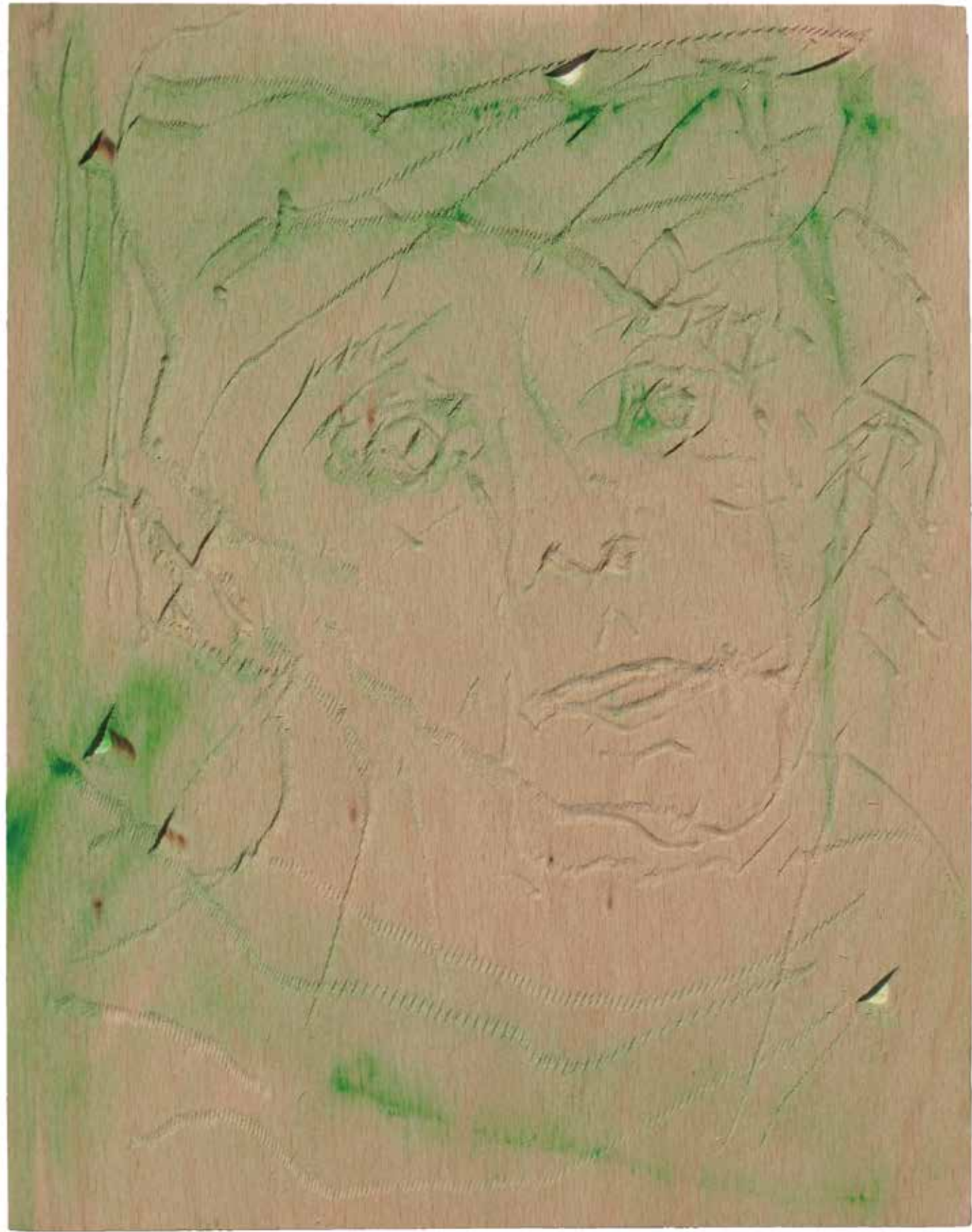
In Mehmet's *Portraits project* we encounter a not easily defined atmosphere born out of the combination of two characteristics. The blending of sketches and colors bring relations in the front and the back to the agenda. Whether this is brought to attention via the sketches or the paints is not clear, because in between the plans that are various and not immediately recognizable movements. The ambiance is also important since it does not create icons of Mehmet's figures. Furthermore, the portraits have some aspects that fade and seem to disappear between the front and back plans. This may also be interpreted as an inclination to make anonymous.

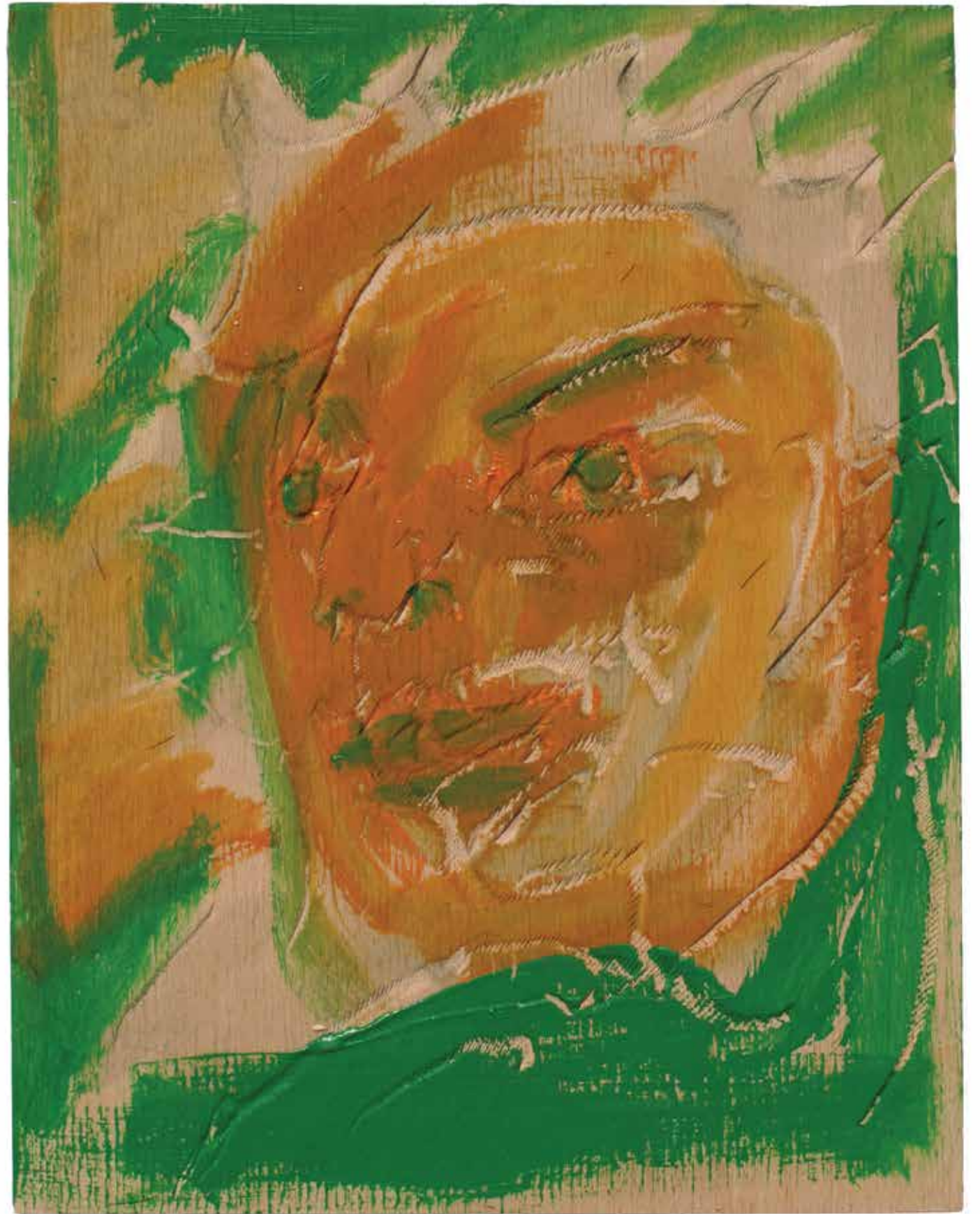
Our daily life comprises our relatives and friends. In Mehmet's portraits there may certainly be marks of the people close to him. We should also not forget that many of these portraits might be interpreted as self-portraits. But the artist is so anxious; he covers his tracks so that no one can follow him, it is as if he wants the viewers to reflect themselves, their environs in these portraits. Thereby the *Portraits project* appears to invite the viewers to give an account of themselves. Human figure -with all its parts, torso, arms, feet- houses strange puzzles. Mehmet's *Portraits project* may be analyzed as a door leading to those puzzles. He has preferred to remain outside the art circles of Istanbul and working in a small village at countryside.. Since he feeds off his own loneliness, there are different messages unnoticed at first glance. *Portraits project* can perhaps be likened to bottles containing messages left in the ocean. Eventually there will be people who find them who'll remove the taps and look at the contents.

Necmi Sönmez, July 2018, Milan

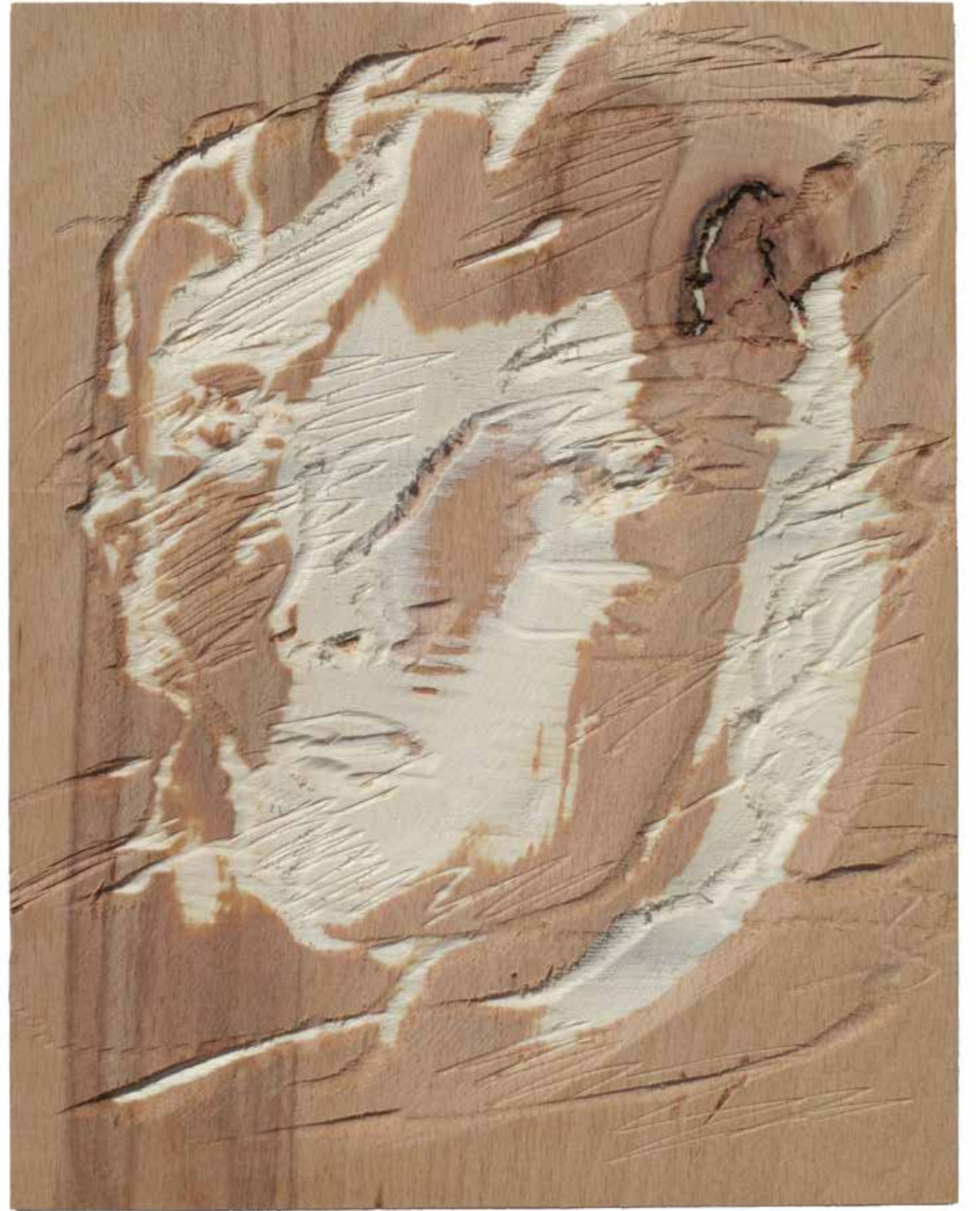

Mehmet Tekin
Portreler
2018
Sanatçının izniyle | Courtesy the artist